

K životnímu jubileu doc. MUDr. Václava Chaloupky, CSc.

Milý Václave,
sice se tomu nechce věřit, a jistě řada mladých kolegů to bude brát jako provokaci, když si dovoluujeme napsat, že ses dožil tohoto mladistvého věku; to číslo se jim bude zdát zkreslené. Stále sportovní štíhlá postava, černé vlasy a husté černé obočí, které imponuje ženám a dívkám všech věkových kategorií. Když k tomu přidáme i stále dobrou náladu a vynikající humor, tak jsi prostě nezestárnul; jen kalendář několikrát změnil číslovku. Přesto si neodpustíme využít této příležitosti, abychom Ti touto cestou nenapsali několik přátelských slov, na která v každodenním shonu nezbyvá čas.

Nejprve několik údajů z Tvého profesního života:

doc. MUDr. Václav Chaloupka, CSc., se narodil 24. srpna 1947, promoval na Lékařské fakultě MU (tehdy UJEP) v roce 1971. Atestace 1. a 2. stupně z vnitřního lékařství úspěšně složil v letech 1974 a 1979 a kardiologickou atestaci v roce 1998. Dizertační práci a titul CSc. obhájil v roce 1985 na téma „Isometrická zátěž v diagnostice ischemické choroby srdeční“, úspěšně habilitoval v roce 1996 prací „Zátěžová echokardiografie u nemocných po infarktu myokardu“. Po promoci v letech 1971–1973 nastoupil jako mladý sekundář na interní oddělení v Jihlavě a poté přešel na I. interní kliniku FN u sv. Anny v Brně jako samostatně pracující lékař na koronární jednotku, kde pracoval od roku 1973 do roku 1981. Následně přešel do FN Bohunice, nejprve jako zástupce vedoucího Oddělení funkčního vyšetřování, od roku 1993 se stal přednostou tohoto oddělení, které se v roce 2006 sloučilo s Interní-kardiologickou klinikou FN Brno, kde je v současné době doc. Chaloupka vedoucím neinvazivní kardiologie. Jeho odborným zaměřením kromě interního lékařství a kardiologie jsou neinvazivní vyšetřovací metody, hlavně echokardiografie. Největších úspěchů dosáhl v diagnostice a prognóze ischemické choroby srdeční, sekundární prevence a rehabilitace po infarktu myokardu. Je členem výboru České kardiologické společnosti a jejím vědeckým sekretářem; letos byl zvolen prezidentem „elect“ a od příštího roku bude prezidentem České kardiologické společnosti. Je zástupcem České kardiologické společnosti v U.E.M.S. (European Union of Medical Specialists). Byl předsedou pracovní skupiny Echokardiografie při ČKS a členem pracovní skupiny pro echokardiografii Evropské kardiologické společnosti. Jeho pedagogickou činností je výuka mediků LF MU – předmět klinická fyziologie na Ústavu biomedicínského inženýrství LF Brno; přednáší vyšetřovací metody v kardiologii

v Institutu pro další vzdělávání SZP. Aktivně se podílí i na doškolování lékařů ČR v echokardiografii. Jeho bohatá vědeckovýzkumná činnost se promítá nejen do odborných publikací, časopisů, ale i do přednáškové činnosti na domácích i zahraničních akcích a do grantových projektů.

Jiří Vítovec – osobní přání

Poznal jsem Tě v polovině 70tých let na I. interní klinice ve FN u sv. Anny, byl jsi mým kardiologickým vzorem, který mě zasvěcoval do tajů kardiologie a intenzivní péče na koronární jednotce. Učil jsi mě vektokardiografií, zavádění dočasné stimulace a pravostrannou srdeční katetrizaci. Strávili jsme spolu nejdén večer při diskusích o kardiologii, medicíně a životě vůbec. Měl jsem tu čest po Tobě na rok převzít vedení koronární jednotky když jsi odjel na stáž do Iráku, snažil jsem se neudělat Ti ostudu. Po Tvém návratu jsem sice přešel na jinou kliniku a i Ty jsi přešel do Bohunic zakládat nové echokardiografické pracoviště, přátelský vztah ale trval stále. Opakovaně jsem na Tvém pracovišti funkční diagnostiky „stážoval“ a využíval Tvých zkušeností. Napsal jsem pod Tvým vedením své první práce o hemodynamice antiarytmik a dočasné kardiostimulaci. Jako dnes si pamatuji na rok 1982, kdy jsme oba vstoupili do Československé strany socialistické, bychom si až tolik nezadali s tehdejšími režimem a začali se oslovovat bratře. Pro mladší kolegy je nepochopitelné, že my dva jsme byli nástěnkáři asi tři měsíce; pak nás této funkce zbavili a to hlavně proto, že si v této straně více než ideologie vážili naší práce lékařů. Tak Ti milý bratře, přeji vše nejlepší, zdraví a štěstí, obojí musí jít ruku v ruce. Znamená to, abys zdravý mohl jezdit na své milované motorce Kawasaki, aby Tě štěstí provázelo dále a nikdo Tě nezranil. A když bude moc pršet, tak na ni nesedej, užívej si se svou ženou Šárkou a dcerou Vendulkou své další koníčky – orchideje, fotografii a chalupu.
Ad multos annos

Tvůj kamarád a přítel Jiří

Jindřich Špinar – osobní přání

Milý Václave,
i když je doba co se známe mnohem kratší mám pocit, že se známe již století, a že jsme toho společně mnoho prožili. K našemu prvnímu skutečnému přátelství došlo

zřejmě v roce 1998, kdy jsme se spolu topili v několika-metrových vlnách na Copa Cabana a oba si tehdy přiznali, že jsme se obávali, že je to naše poslední chvílka. Následovaly méně nebezpečné výlety jako například nezapomenutelné cesty na setkání „Meetings on the Boarder“, kdy jsem při jedné z cest navrhl sloučení Echodnů s konferencí pracovní skupiny Srdeční selhání, a Ty jsi mě v dobrém označil za „kolektivizátora v kardiologii“; letos už je to, myslím, sedmá společná konference. Před pěti lety jsem taky po Tobě převzal funkci sekretáře ČKS; ten první rok jsem považoval za přímo hrozný, protože jsem od sekretářek nestále slychal: „Chaloupka by to udělal takto“, „za Chaloupky to fungovalo líp“ nebo „Chaloupka by to určitě zvládl“. Dělal jsem co jsem mohl, ale stejně jsem byl rád, když jsi tuto funkci převzal opět zpátky. Nejvíc sis mě ale získal před dvěma lety. Vybudoval jsi úžasné pracoviště funkční diagnostiky a kardiovaskulární rehabilitace, které ale nemělo na růžích ustláno. Některé věci neklapaly, ani vedení nemocnice nebylo příznivě nakloněno. Po určitém nátlaku ředitele nemocnice jsme spolu zasedli a vytvořili koncepci společného pracoviště, na které jsem dnes právem hrdý; myslím, že je to

hlavně Tvá zásluha, že tato část Interní-kardiologické kliniky je výkladní skříní celého pracoviště, nosnou částí výzkumného záměru a bezednou studnicí odborných publikací. Nemohu taky opomenout, že po Tvém boku celou dobu stojí Tvá žena Šárka, která je Ti nejen vzornou manželkou, ale i vynikající spolupracovnicí. Její rukopis je patrný na celém rehabilitačním programu a naši pacienti ji zbožňují, mnohdy má snad i větší důvěru nemocných než ošetřující lékař. Václave, přeji Ti ještě mnoho šťastných let v plném zdraví a především dostatek času na rodinu a koníčky.

Tvůj kamarád a soused z Černých polí
Jindra

Za oba Ti přejeme co nejvíce sil,
odhodlání a úspěchů ve Tvé funkci prezidenta
České kardiologické společnosti a slibujeme,
že Ti budeme maximálně pomáhat!

Jiří Vítovec a Jindra Špinar